

Göteborg den 1 april 1990

Bäste Albert!

Hjärtligt tack för Ditt välskrivna och lättlästa brev. Nu får Du papper Dej tillsända som inte är så välskrivna. Men jag hoppas Du kan förstå dem ändå. Jag har så mycket papper som skulle behöva göras om, men det tar tid. Jag är inte van att skriva på maskin, har börjat med det på gamla dagar, så jag sänder dem som de är.

Tack för det trevliga fotografiet på familjen. Min son Sixten 50 år och hans fru Ulla har också en dotter och en son. Sonen Stefan är just nu i Californien, och har gått på en Musikskola (M I) i Hollywood i ett år. Han kommer hem till Sverige i maj månad, åtminstone på visit. Aurora nämnde att Du var mycket intresserad av släkt-trädet, och Du nämnde det också i brevet. Därför tycker jag det är roligt att delge Dej vad jag åstadkommit. Ingen mer har forskat i släkten. Det finns säkert mycket mera att forska fram. Men nu måste jag försöka få bättre ordning på de papper jag har, och börja om ifrån början med dem. De uppgifter jag fick av Dej i brevet har jag upptecknat.

Jag visste inget alls om Evas liv och generationerna före henne. Det har varit intressant och spännande. Som att läsa en dedektivroman. Jag var själv dedektiven, och det jag fann som sådan är ju ej diktat - utan verklighet. Sedan är det en annan sak att kunna återge det till någon annan.

Vill Du veta någon om generationerna före Hilma, har jag en del uppgifter om dem. Dessa papper jag skickar handlar om Hilma och Alfred. Om Du skriver till mej går det bra på engelska. Jag har möjligheter att få det översatt till svenska.

Har Du fotografier på Hilma eller Eva? Jag innehar sådana foton. Det finns ett foto på 5 generationer. Om Du är intresserad av dessa foton, kan jag låta kopiera sådana till Dej. Själv har jag upplevt 7 generationer av de 12 på släkt-tavlan. Jag sänder vänliga hälsningar till Dej och din familj.

Mormors-mormors-mormors-morfars-far.

Härstammade från Frankrike och hette Petter de Moine. Födelsedagen är okänd. Han var kornett vid Åbo och Björneborgs läns kavalleri-regemente i Finland. Deltog i det stora nordiska kriget. Var bl.a. med vid Narva och Dorpt. Petter var läs- och skrivkunnig, och hade tydligen gått i fransk krigsskola.

Under generalmajor Volmar Schlippenbach, 1658-1739, ledning, sommaren 1702 i slaget vid Hummelshof i Livland stupade Petter under natten den 19 juli i de Hummelshofska vid floden Embach i strid med moskoviterna. Jag innehar en kopia av ett brev till generalmajor Schlippenbach från [from] Petter. Det är skrivet efter slaget vid Narva. Petter hade sonen Gustaf född år 1694.

Mormors-mormors-mormors-mormor,

hette Elsa Ström, född år 1698 i södra Bohuslän, och kom från en stor och känd prästsläkt. Hon gifte sig med Kornetten Gustaf de Moine, född 1694 i Finland. De var först bosatta i Labhol i Spekeröds socken. År 1726 flyttade de till Jörlanda kyrkoby. På bräcke kaptensboställe i Svarteborgs socken bodde de till år 1758. Då blev de ägare till gården Södra Låghem och flyttade dit. Gustaf började sin militära bana vid 20 års ålder, och avancerade till kapten, R S O (Riddare av svärdsordern). När familjen bodde i södra Bohuslän tillhörde Gustaf, Fräkne Kompani. När de bodde på Bräcke kaptensboställe (1. 1/4 mtl) tillhörde han Stångenäs kompani.

Gustaf var Volontär vid Riksänkedrottningens livregemente. Vid sammanslagningen år 1720 kvarstod Gustaf vid Bohusläns dragoner, de så kallade Gröna Dragonerna. Övningsplatsen var Stenehed i Svarteborg. Elsa titulerades alltid Madame. Likaså titulerades döttrarna Madomsielle. Elsa var aktad och omtyckt i byggen. Hon anlätades mycket ofta till fadder vid barndop. Eftersom Elsa och Gustaf voro välbärgade, kunde det också vankas en doppresent till barnet, och man valde på den tiden gärna någon till fadder som kunde åstadkomma en bättre sådan. Gustaf och Elsa fingo sex egna barn. Gustaf dog vid 73 års ålder och Elsa blev 75 år. De är begravda på Svarteborgs kyrkogård.

Mormors-mormors-mormors-mor.

Agnete Christine Demoine, född ungefär 1737, antagligen på Kjällsby i Jörlanda socken. Hon gifte sig den 21 november 1759 med Borgaren och handlanden Johan Smith, Leråker Svarteborg socken, och född år 1735. Han bodde i Uddevalla vid giftemålet, och var handlade därstädes. De bosatte sej först på Låghem, och köpte sedan Leråker och flyttade dit. Christine fick åtta barn. När Johan dog år 1782, och Christine blev änka, gifte hon sig med Engbert Jonsson år 1783. De [They] bodde kvar på Låghem.

Hon blev snart änka igen. Hon blev 53 år gammal, och begravd på Svarteborgs gamla kyrkogård.

Mormors-mormors-mormors.

Elsa Greta Smith föddes den 16 Oktober 1767 på Leråker i Svarteborg socken, som nummer fem bland syskonen. Hon gifte sig den 18 november 1792 i Svarteborg med Åboen Hindrich Christensson, Nedre Hede, i Svarteborg. De var alltså jordbrukare. Tre barn fingo de.

Mormors-mormors-mor.

Cajsa Hindrichsdotter föddes den 3 juni 1804 på Nedre Hede i Svarteborg Socken som nummer tre bland syskonen. Var således yngst av sina syskon. Hon gifte sig i januari år 1826 med hemmansägaren Gabriel Andersson, Övre Hee, i Svarteborg Socken. De fingo fem barn. Casja blev nära 74 år gammal, och begravd på Svarteborgs gamla kyrkogård.

Mormors-mormor

Eva Gabrielsdotter föddes den 3 juni 1829 på Övre Hee, i Svarteborg Socken, som nummer två bland syskonen. Hon gifte sig med hemmansägaren Fredrick Göransson, Bråmarken, Krokstads socken.

Mormors-mor.

Hilma Fredriksdotter född den 10 september 1850 i Krokstads socken, och var äldsta barnet. Hon tog arbete i Kville. Där träffade hon vår blivande mormors-far, soldaten Carl Alfred Sörqvist, född den 14 januari 1852 på Långliljan i Svarteborgs socken. De fingo sju barn. De bodde först på torpet Harket under Björnmyren i Kville socken. Via Humlekärr i Kville, Fiskebo i Svarteborg, Fället i Herrestads socken flyttade de till Björkbohagen vid Uddevalla.

Han blev skogvaktere år 1905. De bodde på Björkbohagen till Alfreds år 1929. Hilma vistades [några år på Herrestads Ålderdomshem, och dog] där 91 år gammal. Hilma och] Alfred är begravda på Östra kyrkogården i Uddevalla.

Mormor.

Mathilda Sörqvist föddes den 20 oktober 1872 i Kville som äldsta barnet. Hon

gifte sig med stenhuggaren Johan Olausson, född i Mo socken år 1873. De bodde först på Timmermyren i [in] Kville socken. Därifrån flyttade de till Herrestads socken. År 1919 flyttade de till Kvarndalen under Långevall i Svartebord socken. Mormor blev 90 år gammal. Hon fick tio barn. Mormor blev begravd på Svarteborgs mellersta kyrkogård.

Mor.

Anna (Annie) Josefina Sörqvist-Olsson, föddes den 13 mars 1893 i Kville socken på Humlekärr. Hennes far var Frans Oskar Schevenius-Björk, född den 18 april 1873 på Backa i Svarteborg. Mamma fick nio halvsyskon. Far och mor gifte sig 5 oktober år 1915 i Svarteborg, och blev bosatta på Strömsborg under Slaängen i Svarteborgs socken. Där drev de] bl.a. en kvarn- och sågverksrörelse. Vi blev sex syskon. Jag var äldst bland dem. Far blev 65 år och mor 89 år. De är begravda på Svarteborgs mellersta kyrkogård.

Jag.

Elsa Viktoria Wallström, född 2 juni 1916 på Strömsborg under Slaängen i Svarteborgs socken, och växte upp där. Gifte mig den 26 april år 1939 med trädgårdsmästare Robert Svensson, född den 18 maj 1904 i Torpa församling i Älvsborgs län. Vi bosatte oss först på Kullbäcks torp i Råda socken i Mölndals kommun. Via Veddige i Halland, flyttade vi till Skytteskogsgatan 14 i Göteborg år 1943 . Vi fingo en son, Sixten, som föddes 11 januari 1940. Robert avled år 1959. Han är begravd på Svarteborgs mellersta kyrkogård. Gift 2:dra gången med Sven Åke Kristian Nordfält, born 21 nov. 1918 i Vasa församling i Göteborg .

Proband
Elsa Nordfält År 1985
Göteborg den 27 dec. 1976.

Hilma Carolina Fredriksdotter.

Jag minns Mormors-mor och mormors-far, när de bodde på Björkbohagen vid Uddevalla. Stugan de bodde i, var en tjänstebostad, rödmålad och liten. Den finns ännu kvar. En ladugård , försedd med en skunk, låg mittemot, och hörde till. Likaså visthusbod och trädgårdstäppa med några frukträd . I täppan mot berget, hade mormors far end rad med Bisamhällen.

Vi hälsade på jos dem då och då, när vi var till Uddevalla och handlade.

Övernattning skedde hos dem några gånger, och vi bäddade då på golvet, i det enda rummet. Där var mycket enkelt men trivsamt. Pappa hade bil (Ford) men vägen var ändå lång till Uddevalla från Hällevadsholm. Bilen gick ju inte så fort på den tiden, 1920-talet.